

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtině (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší [politice týkající se jazyků a překladů](#) [Odkaz].

Rozhodnutí v případě 1081/2018/SRS týkajícím se veřejné konzultace provedené Evropskou komisí v souvislosti s reformou urovnávání sporů mezi investorem a státem prostřednictvím vytvoření multilaterálního systému

Rozhodnutí

Případ 1081/2018/SRS - **Otevřeno dne** 10/07/2018 - **Rozhodnutí ze dne** 17/12/2019 -
Dotčený orgán Evropská komise (Nebyl zjištěn nesprávný úřední postup) |

Případ se týkal veřejné konzultace uspořádané Evropskou komisí v souvislosti s reformou urovnávání sporů mezi investorem a státem prostřednictvím vytvoření multilaterálního systému. Stěžovatel se domníval, že konzultace nebyla v souladu s platnými pravidly, zejména pak proto, že načasování a rozsah konzultace vedly k tomu, že respondenti nemohli účinně přispět k procesu rozhodování. Stěžovatel byl rovněž znepokojen tím, že Komise si nesprávně vyložila výsledky konzultace.

Veřejná ochránkyně práv dospěla k závěru, že konzultace byla v souladu s platnými pravidly. Měla za to, že při vymezování rozsahu konzultace Komise vyvážila nutnost jasnosti v technických aspektech s cílem zpřístupnit konzultace co nejširšímu okruhu, včetně neoborníků. Dalším důležitým prvkem bylo, že Komise vyzvala účastníky, aby poskytli připomínky v jiných formátech, včetně předkládání pozičních dokumentů.

Veřejná ochránkyně práv rovněž shledala, že Komise si nevyložila výsledky konzultace ve zprávě o posouzení dopadů, kterou vypracovala, chybně. Zdůraznila však, že Komise by měla zajistit, aby se ve veškerých shrnutích výsledků veřejných konzultací, které zveřejňuje, uváděl věcně správný přehled subjektů, které přijímají rozhodnutí. Prostor pro zlepšení spatřovala v tomto případě v tom, jak Komise vypracovává shrnutí závěrů.

Ačkoliv tedy veřejná ochránkyně práv uzavírá šetření s tím, že neshledala, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu, předkládá Komisi dva návrhy na zlepšení.

Skutečnosti předcházející stížnosti

1. Mechanismy řešení sporů mezi investorem a státem (ISDS) se používají k řešení sporů mezi zahraničními investory a hostitelskými zeměmi. Urovnávání sporů mezi investorem a státem bylo v EU v posledních letech předmětem intenzivní veřejné diskuse a kontroly.

2. V roce 2014 zahájila Evropská komise „veřejnou konzultaci“ o přístupu EU k ochraně investic a řešení investičních sporů v rámci transatlantického obchodního a investičního partnerství mezi EU a USA (TTIP). V návaznosti na to Komise stanovila [1] dvoustupňový přístup k reformě urovnávání sporů mezi investorem a státem. Prvním krokem bylo zahrnutí dvoustranného soudního systému pro řešení investičních sporů do obchodních a investičních dohod EU (systém soudů pro investice nebo ICS). Jako druhý krok začala Komise pracovat na myšlence vytvoření mnohostranného systému pro řešení investičních sporů.

3. V rámci procesu rozvoje koncepce mnohostranného řešení investičních sporů provedla Komise „posouzení dopadů“. Posouzení dopadů zahrnovalo veřejnou online konzultaci, která se konala od 21. prosince 2016 do 15. března 2017. [2] V rámci konzultace může každý člen veřejnosti nebo organizace předložit odpovědi na dotazník obsahující 63 otázek, včetně 14 „otevřených otázek“. Příspěvatelé měli rovněž možnost předložit stanoviska. Ze 193 příspěvů 54 předložilo stanoviska. [3] V dubnu 2017 zveřejnila Komise všechny příspěvky ke konzultaci online.

4. Dne 13. září 2017 zveřejnila Komise „doporučení“ Radě, aby zahájila jednání o zřízení mnohostranného soudu pro řešení investičních sporů. Toto doporučení bylo doplněno mimo jiné posouzením dopadů, které podrobně popisuje výsledky veřejné konzultace [4] .

5. Dne 20. března 2018 zmocnila Rada Komisi k zahájení jednání a zveřejnila mandát k jednání [5] .

6. Stěžovatel, organizace na ochranu životního prostředí, byl jedním z příspěvů veřejné konzultace. Bylo znepokojeno, že načasování a rozsah veřejné konzultace, zejména způsob, jakým byl dotazník koncipován, nevedly k účinnému a reprezentativnímu výsledku. Měla rovněž za to, že Komise zkreslila výsledky konzultace . V červnu 2018 se stěžovatel obrátil na veřejného ochránce práv a upozornil na tyto otázky.

Šetření

7. Veřejná ochránkyně práv zahájila šetření týkající se obav stěžovatele, že:

1) Veřejná konzultace nebyla v souladu s příslušnými pravidly.

2) Komise zkreslila výsledky veřejné konzultace.

8. V průběhu šetření obdržela veřejná ochránkyně práv odpověď Komise na stížnost a následně připomínky stěžovatele v reakci na odpověď Komise.

Zda byla veřejná konzultace v souladu s příslušnými pravidly

Argumenty předložené veřejnému ochránci práv

9. Podle názoru stěžovatele **zorganizovala Komise veřejnou konzultaci poté, co se již rozhodla pokračovat ve svých plánech** na vytvoření mnohostranného soudu pro investice (MIC). [6] Komise tedy nedodržela obecné zásady stanovené v *pokynech pro konzultace se zúčastněnými stranami* [7], podle nichž by se veřejná konzultace měla konat v době, kdy mohou názory zúčastněných stran ještě změnit.

10. Stěžovatel dále tvrdil, že smysluplná konzultace o reformě rozhodčího řízení mezi investorem a státem nemůže být omezena na volbu mezi stávajícími mechanismy urovnávání sporů mezi investorem a státem nebo MIC. Omezený počet možností uvedených v dotazníku bránil účastníkům vyjádřit se k obecnějším věcným problémům s rozhodčím řízením mezi investorem a státem [8]. Tyto problémy nejsou vyřešeny pouhým nahrazením stávajících mechanismů urovnávání sporů mezi investorem a státem novým multilaterálním systémem, a proto by měly být součástí konzultace.

11. Stěžovatel dále tvrdil, že pro neodborníky je obtížné porozumět vysoce právnímu a technickému jazyku otázek.

12. Komise vysvětlila, že návrh na vytvoření MIC jakožto stálého nezávislého orgánu pro řešení investičních sporů je součástí širšího procesu, jehož cílem je řešit kritiku urovnávání sporů mezi investorem a státem, zejména kritiku vznesenou v reakci na veřejnou konzultaci z roku 2014. V návaznosti na veřejnou konzultaci z roku 2014 stanovila Komise [9] dvoustupňový přístup k reformě urovnávání sporů mezi investorem a státem uvedený výše. Cílem procesu posouzení dopadů a veřejné konzultace dotčené v tomto žalobním důvodu bylo přezkoumat různé možnosti pro druhý krok: rozvoj mnohostranného přístupu k řešení investičních sporů. Veřejná konzultace tak hledala mimo jiné zpětnou vazbu ohledně možného vytvoření mnohostranného investičního soudu a jeho důsledků pro další oblasti politiky. Komise rovněž požádala o zpětnou vazbu ohledně technických aspektů toho, jak by takový systém mohl fungovat.

13. Proces posuzování dopadů, jehož součástí byla veřejná konzultace, se nesnažil zkoumat obecnější otázky týkající se řešení sporů mezi investorem a státem. Rozsah veřejné konzultace byl záměrně omezený a jeho cílem bylo získat zpětnou vazbu ke konkrétní otázce řešení mnohostranných investičních sporů s cílem poskytnout informace o následném rozhodovacím a politickém procesu.

14. Komise měla za to, že předmět konzultace znamená, že použitý jazyk je odůvodněný, i když by mohl být technický. Tvrdila, že navzdory použití právních pojmů v určitých otázkách se ukázalo, že zúčastněné strany se mohly konzultace účinně účastnit.

15. Komise dodala, že s cílem překonat omezení dotazníků ve veřejných konzultacích on-line přijala rovněž stanoviska respondentů, a to buď namísto dotazníku, nebo vedle něj. Kromě toho při přípravě následné „zprávy o posouzení dopadů“, kterou Komise musela připravit před vypracováním svého doporučení, vzala v úvahu nejen odpovědi na veřejnou konzultaci, ale také postoje, které byly předloženy prostřednictvím jiných kanálů, jako jsou schůzky se zúčastněnými stranami, konference a semináře.

16. V této souvislosti Komise tvrdila, že veřejná konzultace byla vedena v souladu se zásadami stanovenými v jejích vnitřních pravidlech pro konzultace se zúčastněnými stranami, a zejména se zásadami transparentnosti, otevřenosti, odpovědnosti a účinnosti [10] .

Hodnocení veřejného ochránce práv

17. V květnu 2015 Komise po první veřejné konzultaci o urovnávání sporů mezi investorem a státem stanovila nový přístup k ochraně investic a řešení sporů v rámci obchodní politiky EU. Podle tohoto přístupu měly být stávající mechanismy urovnávání sporů mezi investorem a státem v obchodních dohodách nejprve nahrazeny institucionalizovaným systémem řešení investičních sporů (systém soudů pro investice nebo ICS).

18. Nový přístup Komise v konečném důsledku předpokládal vytvoření mnohostranného systému pro řešení investičních sporů. Podle Komise tuto myšlenku předložila řada zúčastněných stran ve veřejné konzultaci v roce 2014. Komise tento přístup dále rozpracovala, například ve svém sdělení „*Obchod pro všechny*“ v říjnu 2015. [11]

19. Podle Komise vychází její návrh na zřízení MIC z podrobného přezkumu stávající politiky pro řešení investičních sporů, včetně příspěvků obdržených v roce 2014 při veřejných konzultacích a diskusích s členskými státy EU, Evropským parlamentem, skupinami občanské společnosti a dalšími zúčastněnými stranami v letech 2014 a 2015. Komise přijala politické rozhodnutí nejprve začlenit systémy vnitřní kontroly do dvoustranných obchodních a investičních dohod EU a poté pracovat na reformě systému řešení investičních sporů na mnohostranné úrovni.

20. Není na veřejné ochránkyni práv, aby zpochybňovala politické rozhodnutí uplatňovat mnohostranný systém řešení sporů mezi investorem a státem. Obchodní a investiční dohody EU podléhají složitým rozhodovacím a ratifikačním postupům. Je tedy na orgánech zapojených do těchto řízení, nebo na Soudním dvoru Evropské unie, pokud je požádán o vydání stanoviska [12] , aby určil, zda jsou mechanismy pro řešení sporů mezi investorem a státem přijatelné, či nikoli.

21. Veřejná ochránkyně práv zároveň uznává, že úsilí Komise o konzultaci s veřejností by

mohlo být značně ohroženo, pokud by se respondenti domnívali, že se Komise již vyjádřila k výsledku konzultace. Za účelem určení, zda tomu tak skutečně bylo v projednávané věci, veřejný ochránce práv přezkoumá načasování a rozsah konzultace.

Načasování konzultace

22. Stížnost zpochybňuje skutečnost, že Komise se již před zahájením veřejné konzultace rozhodla pracovat na vytvoření MIC. [13]

23. Pokyny pro zlepšování právní úpravy pro konzultace se zúčastněnými stranami uvádějí, že konzultace musí probíhat v **dostatečně rané fázi, kdy by názory vyjádřené účastníky mohly mít stále dopad na související politiku nebo právní předpisy**. V době zahájení této konzultace již Komise pokročila v prvním kroku svého přístupu, konkrétně zahrnutí systémů vnitřní kontroly do dvoustranných obchodních a investičních dohod EU. **Dosud však nepředložila konečné návrhy týkající se nového multilaterálního systému.**

24. Kromě možnosti MIC stanovila Komise ve svém dotazníku pro veřejnou konzultaci pět dalších možností. Po konzultaci zahrнула Komise do zprávy o posouzení dopadů dvě další možnosti, kromě šesti možností, které byly původně plánovány v počátečním posouzení dopadů. [14]

25. Ačkoli se mnoho otázek v dotazníku veřejné konzultace zaměřilo na to, zda by bylo vhodnější zvolit MIC nebo mnohostranný odvolací soud, nestačí to k závěru, že Komise byla rozhodná, pokud jde o to, jak postupovat, a nebyla otevřena tomu, aby byla ovlivněna v závislosti na opodstatněnosti jiných návrhů.

26. Veřejná ochránkyně práv proto nemůže dospět k závěru, že konzultace proběhla příliš pozdě a že odpovědi na tuto konzultaci nemohly mít dopad na budoucí návrhy týkající se mnohostranného systému.

Rozsah konzultace

Pokyny Komise ke zlepšování právní úpravy se zabývají tím, jak určit **rozsah veřejných konzultací**. Rozsah a cíle konzultací by měly být stanoveny na základě rozsahu a obsahu politiky nebo legislativní záležitosti, k níž se vztahují. Nejsou-li některá témata do konzultace zahrnuta, mělo by být jasné, zda je to způsobeno právními omezeními nebo politickým rozhodnutím o rozsahu iniciativy [15].

28. Rozsah a cíle této veřejné konzultace se týkaly druhého kroku přístupu Komise k reformě urovnávání sporů mezi investorem a státem, konkrétně vytvoření mnohostranného systému pro řešení sporů mezi investorem a státem. Komise to jasně uvedla při zveřejnění konzultační strategie.

29. Komise vysvětlila, že rozsah konzultace byl určen jejím cílem a že předmět je technické povahy. Komise se domnívala, že zaměření oblasti působnosti na konkrétní otázky související s

celkovým cílem by jí umožnilo účinněji posoudit obdržanou zpětnou vazbu a zajistit, aby odpovědi mohly mít větší dopad na následný rozhodovací a politický proces.

30. Veřejná ochránkyně práv se domnívá, že bylo rozumné, aby se Komise rozhodla pro rozsah, který si zvolila, s cílem získat zpětnou vazbu ke konkrétním otázkám vyplývajícím z jejího návrhu na prosazování vytvoření mnohostranného systému pro řešení sporů mezi investorem a státem. Veřejná ochránkyně práv je navíc toho názoru, že Komise tím, že umožnila respondentům předkládat širší poziční dokumenty, dostatečně vyvážila úzké zaměření otázek. Více než čtvrtina respondentů se rozhodla předložit stanoviska.

Jazyk použitý v dotazníku

31. Komise by měla usilovat o zpřístupnění veřejných konzultací co nejširšímu publiku, včetně osob, které nejsou odborníky. Ačkoli dotazník obsahoval specifickou terminologii týkající se předmětu, z odpovědí na konzultaci vyplývá, že účastníci neměli potíže s pochopením vznesených otázek nebo položených otázek. Komise rovněž přijala vstupy v jiných formátech, jak je uvedeno výše.

32. Veřejná ochránkyně práv konstatuje, že s ohledem na rozsah konzultace Komise vyvážila potřebu zpřístupnit konzultaci s potřebou obdržet jasné a přesné odpovědi na technické podrobnosti svých návrhů.

33. Veřejný ochránce práv zároveň souhlasí se stěžovatelem, že některé otázky byly strukturovány složitým způsobem a že bylo možné vyvinout větší úsilí o jejich zjednodušení. [16] Veřejný ochránce práv předloží Komisi odpovídající návrh na zlepšení.

34. Na základě výše uvedených skutečností veřejná ochránkyně práv konstatuje, že Komise ohledně tohoto aspektu stížnosti neuvedla žádný nesprávný úřední postup.

Zda Komise zkreslila výsledky veřejné konzultace

Argumenty předložené veřejnému ochránci práv

35. Stěžovatel se domníval, že některé otázky v rámci konzultace vedou, což znamená, že poskytnuté odpovědi by mohly být nesprávně vykládány tak, že naznačují celkovou podporu pro zřízení MIC. Předpoklad konzultace – hledání pokynů ohledně konkrétních aspektů návrhu Komise na vytvoření mnohostranného systému řešení sporů mezi investorem a státem – by neměl znamenat, že většina respondentů nutně podporuje vytvoření MIC. Podle stěžovatele je mnoho z těch, kteří odpověděli, ve skutečnosti proti jakékoli formě systému řešení sporů mezi investorem a státem, včetně případných mnohostranných systémů. Tito respondenti se vyhnuli zodpovězení některých otázek, takže jejich odpovědi nemohly být vykládány tak, že obecně podporují řešení sporů mezi investorem a státem.

36. Stěžovatel tedy tvrdil, že Komise jednala nespravedlivě a nebyla nestranná ve svém přístupu k této otázce, když tvrdila, že „konzultace prokázala celkově širokou podporu mnohostranné reformě řešení investičních sporů“ [17]. Stěžovatel vyložil výsledky konzultace tak, že vytvoření soudu jednoznačně podpořilo méně než 8 % respondentů. Naproti tomu tvrdila, že téměř polovina byla proti vytvoření MIC. Odpovědi na konzultaci z roku 2014 rovněž ukázaly, že většina účastníků zcela odmítla urovnávání sporů mezi investorem a státem a nebyli toho názoru, že stávající systémy pro řešení sporů mezi investorem a státem je třeba pouze reformovat nebo učinit mnohostrannými.

37. Komise vysvětlila, že cílem konzultace nebylo zjistit, zda veřejnost podporovala urovnávání sporů mezi investorem a státem obecně, ale spíše hledala zpětnou vazbu ohledně různých možností politiky pro reformu stávajících dvoustranných struktur na ochranu investic směrem k mnohostranné struktuře. Dotazník byl navržen tak, aby zajistil přesné informace o velmi specifických záležitostech, které by mohl interpretovat přímo. Komise se domnívala, že již v roce 2014 konzultovala se zúčastněnými stranami širší otázky týkající se urovnávání sporů mezi investorem a státem. Tyto širší úvahy byly rovněž projednány v rámci konferencí a setkání zúčastněných stran. Komise se nicméně mnohými z těchto obav ve zprávě o posouzení dopadů znovu zabývala.

38. Podle Komise shrnula výsledky konzultace ve zprávě o posouzení dopadů nestranným, spravedlivým a objektivním způsobem. Na základě odpovědí na dotazník byla Komise toho názoru, že respondenti celkově podporují mnohostrannou reformu řešení investičních sporů, jak je uvedeno v dotazníku. Ačkoli Komise tvrdila, že mezi respondenty existuje celková široká podpora mnohostranné reformy urovnávání sporů mezi investorem a státem, netvrdila, že existovala jednomyslná podpora. Zpráva uvádí, že někteří respondenti použili otevřené otázky v dotazníku k vyjádření úplného zamítnutí urovnávání sporů mezi investorem a státem, spíše než aby se zabývali skutečnými otázkami týkajícími se navrhované iniciativy. Komise se domnívala, že tyto reakce se týkaly stávajících mechanismů urovnávání sporů mezi investorem a státem, a nikoli konkrétně navrhované mnohostranné iniciativy. [18] Komise rovněž vysvětlila, že se snažila tyto otázky vyjasnit na zasedání zúčastněných stran konaném v únoru 2017.

39. Komise ve zprávě o posouzení dopadů rovněž uznala, že existují otázky, které je ještě třeba řešit, což ukazuje, že přetrvávají obavy, které je třeba ještě vzít v úvahu.

40. V neposlední řadě Komise přezkoumala další možnosti navržené zúčastněnými stranami s cílem zajistit, aby proces posuzování dopadů co nejpřesněji odrážel jejich názory, i když nebyly původně zahrnuty do počátečního posouzení dopadů.

Hodnocení veřejného ochránce práv

41. Veřejná ochránkyně práv považuje za rozumné, že pokud Komise usiluje o schválení konkrétního postupu – v tomto případě Rada souhlasí s jejím „doporučením“ k zahájení jednání o zřízení MIC, může Komise usilovat o to, aby se co nejlépe vyjádřila pro svůj postoj. Zároveň musí být Komise opatrná při zohledňování názorů ostatních, zejména pokud chce v budoucnu

podporovat aktivní účast na svých veřejných konzultacích.

42. Veřejná ochránkyně práv uznává, že mnoho jednotlivců a organizací má na urovnávání sporů mezi investorem a státem silně kritické názory. V této souvislosti měla Komise zvláštní odpovědnost za co nejpřesnější sdělování výsledků této veřejné konzultace.

43. Veřejná ochránkyně práv ověřila, že Komise při vysvětlení svého posouzení odpovědí na veřejnou konzultaci poukázala na skutečnost, že řada respondentů byla výslovně proti urovnávání sporů mezi investorem a státem obecně. Obecné představení výsledků veřejné konzultace v příloze připojené ke zprávě o posouzení dopadů odkazuje na přetrvávající kritiku a obavy, které v této věci přetrvávají. Veřejná ochránkyně práv se proto domnívá, že způsob, jakým Komise prezentovala výsledky v samotné zprávě o posouzení dopadů, byl spravedlivým a přesným odrazem.

44. Stěžovatel však zpochybňuje shrnutí zprávy o posouzení dopadů. První věta v části „Kdo podporuje kterou možnost“ zní takto:

„Neziskový sektor obecně podporuje zásady, které jsou základem možnosti zřídit stálý mnohostranný investiční soud, zejména trvalost, nezávislost a oddělení rozhodců od stran sporu.“ [19]

45. I když je to nepochybně přesné, naznačuje, že hlavním závěrem veřejné konzultace, pokud jde o neziskový sektor, je podpora těchto zásad. Komise byla zjevně oprávněna tento konkrétní názor zdůraznit a nedopustila se nesprávného úředního postupu. Toto prohlášení však jasně riskovalo, že se antagonizuje angažované osoby z řad veřejnosti, na které se Komise opírá, aby zajistila legitimitu svých veřejných konzultací.

46. Podobně stěžovatel zpochybňuje první část věty, v níž jsou shrnuty výsledky v *důvodové zprávě* připojené k návrhu na zahájení jednání, v níž Komise uvedla, že „konzultace prokázala celkově širokou podporu mnohostranné reformě řešení investičních sporů, jak je popsána v této iniciativě, i když přetrvávají otázky, zejména pokud jde o její technické aspekty“.

47. Veřejný ochránce práv sice uznává, že shrnutí je ze své podstaty selektivní, avšak každé shrnutí by mělo usilovat o poskytnutí přesného přehledu pro osoby s rozhodovací pravomocí.

48. Veřejná ochránkyně práv se proto domnívá, že ačkoli v souvislosti s tímto aspektem stížnosti nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, Komise mohla věnovat větší pozornost obavám respondentů, pokud jde o shrnutí výsledků. Předloží druhý návrh na zlepšení v tomto ohledu.

Závěr

Na základě šetření veřejný ochránce práv uzavře tento případ s následujícím závěrem [20] :

Evropská komise neprovedla nesprávný úřední postup a představila výsledky veřejné konzultace o reformě řešení sporů mezi investorem a státem vytvořením mnohostranného systému.

Stěžovatel a Komise budou o tomto rozhodnutí informováni .

Návrhy na zlepšení

Komise by měla zintenzivnit své úsilí o zjednodušení struktury a formulace otázek ve veřejných konzultacích.

Při shrnování výsledků veřejné konzultace by Komise měla věnovat zvláštní pozornost obavám respondentů, aby osobám s rozhodovací pravomocí poskytovala přesný přehled.

Emily O'Reillyová

Evropský veřejný ochránce práv ve Štrasburku, 17. 12. 2019

[1] Komise zveřejnila „koncepční dokument“ *Investice do TTIP a dále – cesta k reformě – Posílení práva na regulaci a přechod od současného rozhodčího řízení ad hoc k soudu pro investice* : https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/may/tradoc_153408.PDF [Odkaz].

[2] Viz: https://trade.ec.europa.eu/consultations/index.cfm?consul_id=233 [Odkaz].

[3] Komise rovněž obdržela osm dalších nezávislých příspěvků ve formě připomínek nebo stanovisek zaslaných přímo do funkční e-mailové schránky.

[4] Doporučení pro rozhodnutí Rady viz:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1505306108510&uri=COM:2017:493:FIN> [Odkaz].

Důvodová zpráva viz:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1505306108510&uri=COM:2017:493:FIN> [Odkaz].

Posouzení dopadů viz:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017SC0302&from=EN> [Odkaz].

Shrnutí posouzení dopadů viz:

<https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/10102/2017/EN/SWD-2017-303-F1-EN-MAIN-PART-1.PDF> [Odkaz].

„Počáteční posouzení dopadů“ viz:

http://ec.europa.eu/smart-regulation/roadmaps/docs/2016_trade_024_court_on_investment_en.pdf [Odkaz].

[5] Směrnice pro jednání o úmluvě o zřízení mnohostranného soudu pro řešení investičních sporů, které jsou k dispozici na adrese:

<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12981-2017-ADD-1-DCL-1/en/pdf> [Odkaz].

[6] Více informací o projektu mnohostranného investičního soudu:

<http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=1608> [Odkaz].

[7] Pokyny a soubor nástrojů Komise ke zlepšování právní úpravy zahrnují „Pokyny pro konzultace se zúčastněnými stranami“, viz:

<https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/planning-and-proposing-law/better-regulation-why-and-how/better> [Odkaz].

[8] V případě stěžovatele to porušilo zásady účasti, otevřenosti a odpovědnosti a účinnosti pokynů pro zlepšování právní úpravy.

[9] Viz „konceptní dokument“ Komise uvedený v poznámce pod čarou č. 1.

[10] Jak je uvedeno v pokynech pro zlepšování právní úpravy:

<https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/better-regulation-guidelines.pdf> [Odkaz], strana 69.

[11] Další informace viz: <https://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=1381> [Odkaz].

[12] Viz čl. 218 odst. 11 Smlouvy o fungování Evropské unie a stanovisko 1/17 ze dne 30. dubna 2019, ECLI:EU:C:2019:341, body 126–129 a 245.

[13] Veřejná ochránkyně práv dále konstatuje, že když Rada přijala rozhodnutí o zmocnění k podpisu dohody CETA, uvedla, že „Rada podporuje úsilí Evropské komise o zřízení mnohostranného soudu pro investice, který nahradí dvoustranný systém zřízený dohodou CETA, jakmile bude zřízen, a v souladu s postupem stanoveným v dohodě CETA“. Prohlášení 36 prohlášení a prohlášení učiněných při příležitosti přijetí rozhodnutí o zmocnění k podpisu dohody CETA Radou. V Bruselu dne 27. října 2016

[14] Tyto možnosti byly: 1) zachování a provozování více systémů vnitřní kontroly v obchodních a/nebo investičních dohodách EU; 2) znovu sjednat dvoustranné smlouvy o investicích členských států EU a Smlouvu o energetické chartě tak, aby zahrnovaly ICS; 3) reforma stávajících mezinárodních rozhodčích pravidel; 4) vytvoření stálého mnohostranného odvolacího orgánu; 5) zřízení mnohostranného soudu pro investice; a (6) jednání o

mnohostranných podstatných investičních pravidlech (všechny jsou zahrnuty do počátečního posouzení dopadů). Kromě toho zpráva o posouzení dopadů po veřejné konzultaci zahrnovala (7) zlepšení urovnávání sporů mezi investorem a státem ve dvoustranných dohodách EU o investicích a Smlouvy o energetické chartě a (8), že vnitrostátní soudy mají pravomoc rozhodovat o investičních sporech.

[15] „Soubor nástrojů pro zlepšování právní úpravy“, k dispozici na [\[Odkaz\]](https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/better-regulation-toolbox_2.pdf) adrese https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/better-regulation-toolbox_2.pdf, s. 382–383.

[16] Stěžovatel uvádí následující příklad: „*Klíčovým aspektem by bylo, že by takový jediný mnohostranný soud pro investice mohl potenciálně rozhodovat spory vzniklé nejen v rámci budoucích investic.*

smlouvy, ale také podle stávajících mezinárodních dohod o investicích. Toho by mohlo být dosaženo například prostřednictvím systému opt-in, v němž se země ve Smlouvě/právním nástroji, kterým se zřizuje jednotný mnohostranný soud pro investice, dohodnou, že podrobí své investiční smlouvy jurisdikci soudu (vzorem by mohla být Mauriciusská úmluva Organizace spojených národů o transparentnosti pro řešení sporů mezi investorem a státem). Jednotný mnohostranný soud pro investice by tak ve skutečnosti nahradil ustanovení o urovnávání sporů mezi investorem a státem obsažená v investičních smlouvách členských států EU se třetími zeměmi nebo v platných smlouvách o investicích mezi třetími zeměmi. Rovněž by nahradila systém vnitřní kontroly, který by byl zahrnut do dohod na úrovni EU se třetími zeměmi. Sdílíte názor, že takový jediný mnohostranný investiční soud

měla by mít rovněž pravomoc rozhodovat spory vzniklé na základě stávajících dohod o investicích, včetně dvoustranných dohod o investicích členských států EU se třetími zeměmi, obchodních a investičních dohod na úrovni EU a platných dohod o investicích mezi třetími zeměmi?“

[17] V důvodové zprávě, která doprovázela doporučení Komise pro rozhodnutí Rady o zmocnění k zahájení jednání o Úmluvě o zřízení mnohostranného soudu pro řešení investičních sporů (oddíl 3): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52017PC0493> [\[Odkaz\]](#).

[18] Viz pracovní dokument útvarů Komise, *Posouzení dopadů – Mnohostranná reforma řešení investičních sporů*, k dispozici na adrese: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017SC0302&from=EN> [\[Odkaz\]](#), strany 72–73.

[19] Komise vysvětlila, že došlo k výkladu, že zásady „*trvalosti, odvolání a transparentnosti, jakož i zapojení vysoce kvalifikovaných rozhodců na plný úvazek s pevnou odměnou podléhající vysokým etickým normám*“.

[20] Úplné informace o řízení a právech týkajících se stížností jsou k dispozici na adrese <https://www.ombudsman.europa.eu/en/document/70707> [\[Odkaz\]](#).

